ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

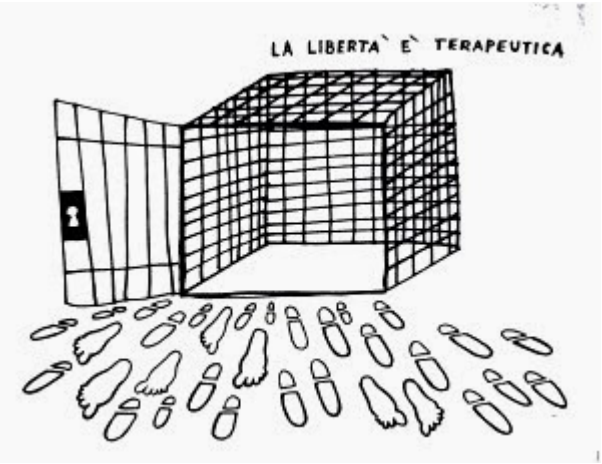
Πρωτοβουλία για ένα Πολύμορφο Κίνημα στην Ψυχική Υγεία

Αν και η μεταφορά ασθενών από το Δαφνί και άλλες ψυχιατρικές μονάδες της Αθήνας στη Λέρο φάνηκε να αναστέλλεται, ύστερα (και μόνο) από τις αντιδράσεις και τη δημοσιότητα που πήρε το όλο ζήτημα, η «μεταφορά» της «Λέρου» (όχι ως τόπου, αλλά ως «τρόπου ψυχιατρικής πρακτικής») στο Δαφνί, φαίνεται ότι καλά κρατεί. Η μόνη απάντηση που βρήκε το Επιστημονικό Συμβούλιο του ΨΝΑ (Δαφνί) απέναντι στην δραματική υποστελέχωση του ψυχιατρείου είναι η πρότασή του, στις 21/12/2021, για κλείσιμο τριών (για αρχή) εξωνοσοκομειακών στεγαστικών δομών (ξενώνων και οικοτροφείων).

Είναι γνωστό, εδώ και καιρό, και έχουν υπάρξει οι σχετικές αναφορές και καταγγελίες των εργαζομένων στις στεγαστικές δομές του ΨΝΑ, ότι έχουν αναγκάσει τις δομές αυτές να λειτουργούν με 5 έως 6 άτομα προσωπικό (καμιά φορά και λιγότερα), που σημαίνει ένα άτομο στην κάθε βάρδια, με αποτέλεσμα, όχι μόνο οι όποιες θεραπευτικές/αποκαταστασιακές δραστηριότητες που είχαν απομείνει, να κινδυνεύουν να καταργηθούν τελείως, αλλά και ένα τυχόν επείγον περιστατικό, πχ, διακομιδής σε νοσοκομείο για πρόβλημα σωματικής υγείας, να βάζει το άτομο της βάρδιας στο δίλημμα αν θα πρέπει να συνοδεύσει τον ασθενή αφήνοντας τη στεγαστική δομή (και απρόβλεπτο για πόσες ώρες) πλήρως ακάλυπτη, ή να καθυστερεί τη μεταφορά στο νοσοκομείο, αναμένοντας να βρεθεί «λύση», με ό,τι συνέπεια αυτό θα μπορούσε να έχει στην υγεία του ασθενή.

Με την απόφαση του Επιστημονικού Συμβουλίου, οι ένοικοι των δυο από τις, υποτίθεται για «προσωρινό» κλείσιμο, στεγαστικές δομές θα πάνε σε κενές θέσεις άλλων στεγαστικών δομών, ενώ οι ένοικοι της τρίτης από αυτές βαφτίζονται «γηροψυχιατρικοί» ασθενείς και θα μεταφερθούν μέσα στο ψυχιατρείο, στο γηροψυχιατρικό τμήμα. Πρόκειται για ένα ακόμα μεγάλο ψέμα καθώς πολλοί από τους ενοίκους του εν λόγω οικοτροφείου δεν είναι ηλικιωμένοι. Αλλά ακόμα και αν ήταν, η λύση στο όποιο πρόβλημα είναι η λογική του Καιάδα,

της επιστροφής στο ίδρυμα; Και αφού υπάρχουν τόσες κενές θέσεις στις στεγαστικές δομές του ΨΝΑ, γιατί ήθελαν να στείλουν ασθενείς χρόνιας παραμονής του ψυχιατρείου στη Λέρο; Γιατί ο πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου είχε φροντίσει να βγουν, όπως λέγεται, ακόμα και τα εισιτήρια για τη Λέρο για έναν μονίμως καθηλωμένο ασθενή του αυτιστικού φάσματος στο τμήμα του, για ένα «ταξίδι» που μόλις την τελευταία στιγμή, λόγω της δημοσιότητας, ματαιώθηκε;

Κι΄ ακόμα, γιατί ενώ για μια από τις προτεινόμενες για κλείσιμο στεγαστικές δομές είχε αναζητηθεί, με την ενεργό πρωτοβουλία των άμεσα ενδιαφερόμενων λειτουργών ψυχικής υγείας, ένα πιο κατάλληλο κτήριο για τη στέγασή του, και αυτό είχε βρεθεί, η όλη διαγωνιστική διαδικασία κλείστηκε στα συρτάρια, έτσι ώστε το κτήριο να «χαθεί» και το ΨΝΑ να λέει τώρα ότι «δεν μπορούμε να βρούμε κτίριο»; Χωρίς, φυσικά, το κτηριακό, γι΄ αυτήν και για την όποιαν άλλη δομή, να είναι το κύριο πρόβλημα, αλλά, αντίθετα, η υποστελέχωση και η επιδίωξη της περιστολής των δαπανών ακόμα και για τις πιο στοιχειώδεις ανάγκες.

Κι όλα αυτά τη στιγμή που η υφυπουργός υγείας Ζ. Ράπτη, στους κατευθυντήριους άξονες που έδωσε στην επιτροπή που έστησε, πριν μερικούς μήνες (με πολλούς γνωστούς και «μη εξαιρετέους» της νεοφιλελεύθερης διάλυσης της ψυχικής υγείας) για την «ολοκλήρωση» της, μηδέποτε γενομένης, «ψυχιατρικής μεταρρύθμισης», έχει περιλάβει και το «κλείσιμο των ψυχιατρείων» – με πρώτη κίνηση το άδειασμα των τμημάτων με τους, καθόλου λίγους, ασθενείς χρόνιας παραμονής. Πού θα τους «πετάξει»; Όταν μέρος αυτής της πολιτικής είναι το κλείσιμο ακόμα και των, δαπανηρών για τα δεδομένα τους, στεγαστικών δομών, τότε η «Λέρος», όποια μορφή κι΄ αν πάρει, σε όποιο σημείο της χώρας, είναι πάντα εδώ.

Ένα πρώτο δείγμα αυτής της πολιτικής αναφορικά με τις στεγαστικές δομές είχαμε ήδη με το «ξαφνικό» κλείσιμο του ξενώνα του Ευαγγελισμού και τη μεταφορά των ενοίκων σε κενές

θέσεις άλλων δομών εδώ και εκεί. Η συνέχεια των πρακτικών προς αυτή την κατεύθυνση της κατάργησης στεγαστικών δομών, δείχνει ότι πρόκειται για μια κεντρική πολιτική, που χωρίς να τολμά, προς το παρόν, ρητά να διατυπωθεί, έχει, ωστόσο, ανατεθεί σε «πρόθυμους» συμμάχους και εκτελεστές της, διάφορες επιτροπές, Διοικητές και ψυχιάτρους.

Είναι, από αυτή την άποψη, τυχαίο το άνοιγμα, από την Ζ. Ράπτη, των ποικίλων διαύλων μεταφοράς ασθενών προς τις ιδιωτικές κλινικές – με πρώτη την ρύθμιση που έκανε για τις απευθείας ακούσιες νοσηλείες σε αυτές; ΄Η, τη στιγμή που πάνε να καταργήσουν θέσεις στεγαστικών δομών, πχ, στο ΨΝΑ, ν΄ ανοίγουν τέτοιες θέσεις σε ενδονοσοκομειακές μονάδες, όπως έγινε στη Λέρο;

Την ίδια στιγμή που για όλο και περισσότερα άτομα με προβλήματα ψυχικής υγείας, τα οποία η κυρίαρχη, ακραιφνώς ιδρυματική, ψυχιατρική που ασκείται (χωρίς ίχνος ολοκληρωμένης κοινοτικής παρέμβασης για στήριξη στον τόπο κατοικίας), τα οδηγεί στα «αζήτητα» του περιθωρίου, η μόνη εναλλακτική για στοιχειωδώς αξιοπρεπή φροντίδα είναι η φιλοξενία σε στεγαστική δομή, η απάντηση της ίδιας αυτής ψυχιατρικής πρακτικής, αλλά και της γενικότερης κοινωνικής πολιτικής, που τα οδήγησαν σ΄ αυτή την κατάσταση, δεν είναι η δημιουργία ακόμα περισσότερων στεγαστικών δομών για τις οποίες υπάρχει ανάγκη, αλλά, αντίθετα, το κλείσιμο και των υπαρχουσών στεγαστικών δομών.

Ήδη οι εργαζόμενοι στις στεγαστικές δομές του ΨΝΑ και το σωματείο των εργαζομένων (σε αντιδιαστολή με κάποιους αυτοαναφορικούς συνδικαλιστές του «εξειδικευμένου» νοσηλευτικού κλάδου, γνωστούς διαδρομιστές του Υπουργείου) ξεκίνησαν κινητοποιήσεις, με πρώτη τη διαδήλωση της Πέμπτης (23/12/21), έξω από τα γραφεία της Διοίκησης του ψυχιατρείου, διεκδικώντας **άμεσα μαζικές προσλήψεις** νοσηλευτικού και άλλου προσωπικού, **μόνιμου,** και όχι με τις όποιες ολιγόμηνες συμβάσεις, και **να μην κλείσει καμιά στεγαστική δομή.**

Καλούμε όλες και όλους **να συμπαραταχθούμε αγωνιστικά** σ΄ αυτές τις διεκδικήσεις των εργαζομένων το ΨΝΑ, με κινητοποιήσεις και διαδηλώσεις έξω και μέσα στο ψυχιατρείο, σωματεία και συλλογικότητες, στο Χαϊδάρι, στο Αιγάλεω, παντού σ’ όλη την Αθήνα.